

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14C/181/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113220940
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kováčiková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6113220940.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Kováčikovou, v právnej veci žalobcu C. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. D., Š. XXXX/XX, v konaní zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom AK Lučenec, J. Kráľa 5/A, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zast. AK ANGER & WERNER, s.r.o., so sídlom Stromová 54/A, Bratislava, IČO: 36 869 643, pre zaplatenie 288 Eur, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a pre zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia 288 Eur, takto

rozhodol:

Súd konanie pre zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia 288 Eur z a s t a v u j e.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 288 Eur v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd u r č u j e , že zmluvné dojednanie časti bodu 11. uvedené vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou Zmluvy o úvere č. 609200132 zo dňa 21. 12. 2010: „Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“ je n e p l a t n é z dôvodu neprijateľnosti.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 947,02 Eur, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu vedený v T. D. O..I.. Q., Č. Ú. : XXXXXXXXXXX/XXXX, C.: XXX.

Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Slovenskej pošty a.s. sumu 16,50 Eur v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 288 Eur ako bezdôvodného obohatenia, podľa špecifikácie 2. výroku žalobného petitu zo dňa 20. 02. 2015 (č.l. 127 súdneho spisu), určenia, že zmluvné dojednanie časti bodu 11. uvedené vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou Zmluvy o úvere č. 609200132 zo dňa 21. 12. 2010: „Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ je neplatné z dôvodu neprijateľnosti, zaplatenia primeraného finančného zadost'učinenia 288 Eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzavrel Zmluvu o úvere č. 609200132 na sumu 300 Eur za poplatok 288 Eur na 12 mesiacov. Žalovanému tak mal žalobca vrátiť 588 Eur, čo aj uhradil. Poplatok tak predstavuje 95,99 % ročne. Žalobca predmetný poplatok považuje za úžerný a v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok a preto je podľa § 53 ods. 1 O.z. neprijateľný. Neurčitý je aj predmet administratívneho poplatku.

Vzhľadom k tomu, že žalobca považuje predmetný úver za úžerný, odporujúci dobrým mravom, je teda neplatný podľa § 39 O.z. Zároveň sa domáhal neplatnosti v časti úžerných úrokov a neprijateľného administratívneho poplatku. Žalobca neuviedol RPMN a preto boli porušené aj spotrebiteľské práva žalobcu a z tohto dôvodu je daný aj iný dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca sa tak domáha zaplata sumy 288 Eur ako bezdôvodného obohatenia, čo predstavuje rozdiel medzi platbami žalobcu a výškou úveru. Zaplata primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia vyčíslil podľa ujmy, ktorá žalobcovi vyplývala z výšky nezákonného poplatku 288 Eur. Žalobca neuznal ani rozhodcovské konanie, pretože žalobca si takéto konanie osobitne nevyjednal a bola to ultimatívna požiadavka žalovaného. Žalobca prejavil vôľu uzavrieť zmier po navrhnutí zo strany žalovaného.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 02. 09. 2013 uviedol, že uzavretá Zmluva o úvere č. 609200132 zo dňa 21. 12. 2010 nie je zmluvou, na ktorú by bolo potrebné aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. v zmysle § 2 písm. d/ a uzavretá zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože žalobca nie je spotrebiteľ a to z dôvodu, že žalobca nemienil použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, ale na výkon povolania, čo je plne preukázané jeho vlastnými vyhláseniami v zmluvnej dokumentácii a teda nie spotrebiteľom. Poukázal na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie sp. zn. P/0355/01/2012 vydané v konaní proti žalovanému, ktorým bolo toto zastavené z dôvodu, že nebol preukázaný spotrebiteľský charakter zmluvy, ktorej všeobecné podmienky boli predmetom kontroly. Žalobca tak nemá právne postavenie spotrebiteľa, pretože nenapĺňa definíciu spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože žalobcovi bol poskytnutý úver na výkon povolania a dojednaná zmluva je uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a spravuje sa ako absolútny obchod jeho právnym režimom. Čo sa týka poplatku za poskytnutie peňažných prostriedkov, jedná sa o náklady za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Poukázal na tú skutočnosť, že cena plnenia podľa § 53 ods. 1 O.z. nemôže byť neprijateľnou podmienkou. Vzhľadom k tomu, že žalobca namieta výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov znáša v tomto smere dôkazné bremeno a musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov. S poukazom na ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka, Obchodný zákonník umožňuje vyberanie iných platieb ako len splátok úveru a úroku a je teda zrejme, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Čo sa týka nevedenia RPMN, žalovaný nemal povinnosť uvádzať RPMN vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Preto nie je možné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatku a považuje vydanie bezdôvodného obohatenia za nedôvodné a nepodložené. Čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadosťučinenie, iba ho vyčíslil. Má za to, že žalobcovi finančné zadosťučinenie neprislúcha a žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia, nevznikla. Navrhol žalobu ako neopodstatnenú zamietnuť s tým, aby súd zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Žalobca písomným podaním zo dňa 08. 01. 2014 zobral žalobu čiastočne späť a to v III. časti petitu o zaplata primeraného finančného zadosťučinenia 288 Eur.

Žalobca v konaní uviedol, že na podanej žalobe trvá a čo sa týka špecifikácie výroku II. žalovaného petitu, navrhol, aby súd určil celú zmluvnú podmienku ako neplatnú z dôvodu neprijateľnosti, pretože v celej tejto podmienke sa jedná o úžernícky poplatok, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov, č.k. 8C/77/2012 zo dňa 06. 06. 2014, ktorým bola práve táto zmluvná podmienka v tomto znení vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Toto konanie bolo rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu.

Právny zástupca žalobcu skonštatoval, že žalobný návrh je v celom rozsahu na základe vykonaného dokazovania dôvodný a považoval za ťažko vysvetliteľné konanie obchodného zástupcu, ktorý vyplnil položku „dôchodca“ a súčasne vyplnil položku, že úver bol poskytnutý na účel výkonu povolania bez toho, že by si riadne overil, či táto osoba bola dôchodcom a či vykonávala nejaké povolanie. Poukázal na predložené listinné dôkazy, predovšetkým na rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie a navrhol žalobu v celom rozsahu vyhovieť, pričom si uplatnil trovy konania.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení zo dňa 04. 02. 2014 uviedol, že predmetnú zmluvu jednoznačne považujú za spotrebiteľskú zmluvu a nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že peňažné prostriedky žalobca bral na účel výkonu povolania. Poukázal na nekalé praktiky žalovaného, ktoré spočívali v podpisovaní úverových zmlúv s klientmi - spotrebiteľmi spôsobom, že títo nemali inú možnosť ako vyhlásiť, že poskytnuté peňažné prostriedky použijú na účel výkonu povolania. Poverení pracovníci žalovaného vyplňali uzatvárané úverové zmluvy na základe interných predpisov, kde pri kategóriách klientov ako dôchodcovia, študenti VŠ a dokonca aj nezamestnaní sú poverení pracovníci povinní zaškrtnúť kolónku, v zmysle ktorej klienti - spotrebiteľia použijú poskytnuté peňažné prostriedky na výkon svojho povolania. Konanie žalovaného tak považuje za nekalú obchodnú praktiku a v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bolo Slovenskou obchodnou inšpekciou uložených niekoľko pokút pre porušovanie ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. pri uzatváraní úverových zmlúv, čo tiež potvrdzuje, že aj predmetnú úverovú zmluvu je potrebné podriaďiť režimu zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný poskytol na základe zmluvy o úvere žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 300 Eur, ktoré sa žalobca zaviazal vrátiť v 12 mesačných splátkach po 49 Eur. Žalobca si svoju povinnosť vrátiť peňažné prostriedky splnil riadne a včas a na predmetný úver zaplatil žalovanému sumu 588 Eur. Uzavretá zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z., čo znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný sa tak na úkon žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 288 Eur, ktorú prijal bez právneho dôvodu a ktorú musí vydať. Žalobca tak zotrval na ostatnej časti podanej žaloby okrem výroku III.

Žalobca v konaní uviedol, že sa pripája k výpovedi svojho právneho zástupcu.

Právny zástupca žalovaného v konaní uviedol, že sa pridriava predchádzajúcich vyjadrení a zdôraznil existenciu rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorá rovnakú zmluvu nepovažovala za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Čo sa týka nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia má za preukázané, že tieto istiny boli splatené. Poukázal na trovy právneho zastúpenia žalobcu, ktoré sú neúmerne vysoké, pretože žalobca býva v D. D. a v D. D. sa nachádza aj súd a nie je účelné, aby si žalobca zvolil na zastúpenie advokáta so sídlom v Lučenci, keďže nejde ani o blízke mesto, pričom v Banskej Bystrici sa nachádza množstvo advokátov a k tejto otázke neúčelného uplatňovania nákladov na cestu advokáta sa vyjadril aj Ústavný súd ČR. V prípade neúspechu v konaní navrhol, aby súd žalobcovi nepriznal náhradu cestovných výdavkov advokáta vrátane náhrady za stratu času. Navrhol vo veci doplniť dokazovanie o výsluch mandátára, s ktorým bola uzatváraná predmetná zmluva, ktorý by vyšpecifikoval účel, na ktorý bol úver poskytnutý. Jedná sa o osobu Zuzana Števovej, ktorá je podpísaná na zmluve o úvere. Čo sa týka účelu poskytnutia úveru, právny zástupca žalovaného uviedol, že aj napriek tvrdeniam, že žalobca bol dôchodcom je známe, že dôchodcovia môžu, aj bežne vykonávajú prácu, povolanie alebo podnikajú. Jednoznačne tak mohlo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy s tým, že žalobca uviedol, že poskytnuté finančné prostriedky použije na výkon povolania, aby dostal úver. Navrhol žalobu zamietnuť ako neopodstatnenú s tým, aby súd zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny zástupca žalobcu predložil súdu vo fotokópii zápisnicu z pojednávania na Okresnom súde Martin, kde bol vypočutý ako svedok bývalý obchodný zástupca žalovaného, ktorý podrobne vypovedal aký spôsobom sa zmluvy uzatvárali, pričom predložil tabuľku, ktorá bola inštrukciou ako sa majú zmluvy vyplňať a ktorá sa používala aj v roku 2010. V zmysle tejto tabuľky, každý dôchodca, ktorý chcel čerpať úver, mal ho čerpať na výkon povolania. Predložil fotokópiu rozhodnutia Sociálnej poisťovne o predčasnom dôchodku žalobcu a výpis zo Sociálnej poisťovne, z ktorého vyplýva, že v tomto čase žalobca zamestnaný nebol. Výpoveď svedkyne vnímal vo viacerých bodoch za nedôveryhodnú, pretože nebola schopná na niektoré skutočnosti si spomenúť, pričom konkrétne reagovala na predloženú tabuľku. Čo sa týka neúčelnosti zastupovania žalobcu advokátom z Lučenca uviedol, že každý účastník konania má právo slobodne si zvoliť advokáta v rámci územia celej SR. Námietku preto považuje za nevyváženú vzhľadom k tomu, že samotný žalovaný je zastúpený advokátskou kanceláriou so sídlom v Bratislave. Poukázal na vyjadrenie zo dňa 06. 02. 2014, ku ktorému boli pripojené rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie a v ktorom podrobne vysvetľujú a popisujú praktiky žalovaného, ktoré systematicky a dlhodobou smerovali k porušeniu zákonných ustanovení vo vzťahu k občanovi spotrebiteľovi, ako aj obchádzanie zákona o spotrebiteľských úveroch ako to vyplýva aj zo zápisnice Okresného súdu Martin. Obchodní zástupcovia boli inštruovaní tak, aby uzatvárali zmluvy o úveroch v rozpore so zákonom. Navrhol žalobe vyhovieť s poukazom na vykonané dokazovanie a v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

Svedkyňa U. Š., nar. XX. XX. XXXX uviedla po nahliadnutí fotokópie Zmluvy o úvere zo dňa 21. 12. 2010, že zmluva je vypísaná jej písmom a na zmluve o úvere je jej podpis. Pre žalovaného pracovala na základe živnostenského oprávnenia a jej úlohou bolo sprostredkovať úvery. Dodatok k zmluve o úvere je taktiež vypísaný jej písmom. Čo sa týka kolónky označenej krížikom „povolanie“, svedkyňa uviedla, že toto udal žalobca. Osoba musí doložiť papiere, ak žiada poskytnúť úver na výkon povolania a to doklad od zamestnávateľa. V tomto konkrétnom prípade nevedela aký doklad bol predložený, pretože si to nepamätá. Žiadosť o úver taktiež vypisovala ona. Uviedla, že táto osoba, t.j. osoba p. A. bola dôchodcom a preto je tam asi ten krížik, že žiadateľ je dôchodca. Aj napriek tomu, že je v zmluve o úvere krížikom označená kolónka, že úver bol poskytnutý na výkon povolania, toto si už nepamätá, prečo je to takto, pretože je to už 5 rokov. Tieto údaje sa museli dokladovať a paušálne sa to nerobilo. Nevedela vysvetliť rozpor medzi žiadosťou o úver a zmluvou o úvere, čo sa týka označenia, že žalobca bol dôchodca a požadoval úver na výkon povolania. Pre žalovaného pracovala od roku 2009 do roku 2010 a uzatvárala zmluvy tak, že to bolo niekedy 5, niekedy 3 a niekedy aj 8 zmlúv mesačne. Postup pri uzatváraní zmlúv bol taký, že klient prišiel do jej kancelárie, ona mu vysvetlila, ktoré všetky papiere má doniesť, koľko bude musieť mesačne splácať a tak. Na druhý deň doniesol prefotené papiere ako občiansky preukaz a na tretí deň už mal peniaze. Pri postupe zmlúv dostala od žalovaného inštrukcie, aby sa naučila celý formulár, koľko sa pri splácaní pôžičky úver navýši. Nevedela sa vyjadriť, či bolo potrebné uviesť na aký účel sa úver poskytuje a nepamätala si, či v tomto smere mali nejakú inštrukciu. Mali na to tabuľky, akú kolónku vyplniť, pričom po nahliadnutí do tabuľky, ktorú predložil právny zástupca žalobcu uviedla, že sa jednalo o takúto tabuľku. Osobe by nebol poskytnutý úver, ak by nebol určený na výkon zamestnania. Všetko sa schvaľovalo v Bratislave a všetky papiere posielala do Bratislavy cez počítač. Osoba, ktorá chcela úver, musela dodať nejaký doklad o povolaní, čo si už presne nepamätá. Dolný text v čase, keď uzatvárala zmluvy, tabuľky v tom čase tento text neobsahovali. Čo sa týka v danom prípade absencie dokladu o výkone povolania žalobcu, svedkyňa uviedla, že pripúšťa, že žalobca predložil, keďže bol dôchodcom, výmer a bol mu daný úver ako dôchodcovi, pričom mala na mysli výmer o dôchodku. Nepamätala si, že by bol z jej strany nejakému dôchodcovi poskytnutý úver na iný účel ako na výkon povolania. Nevedela uviesť prečo kolónku v danom prípade u žalobcu zaškrtila a v prípade, že by túto kolónku nebola zaškrtila, boli by jej to vrátili z Bratislavy. Žalobca mal možnosť všetky zmluvy a dodatky si riadne prečítať.

Súd z fotokópie Zmluvy o úvere zo dňa 21. 12. 2010 zistil, že zmluvu uzavrel žalobca so žalovaným a na základe uzavretej zmluvy mu bol poskytnutý úver 300 Eur, pričom žalobca sa zároveň zaviazal žalovanému uhradiť poplatok vo výške 288 Eur a celkovo mal tak žalovanému zaplatiť čiastku 588 Eur. Poskytnutý úver mal žalobca splácať v 12 mesačných splátkach po 49 Eur počnúc dňom 18. 01. 2011. Z predmetnej zmluvy o úvere vyplýva, že je zaškrtnutá kolónka a žalobca prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania.

Súd z fotokópie Žiadosti o úver zo dňa 21. 12. 2010 zistil, že žalobca požiadal žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 300 Eur a z fotokópie tejto žiadosti vyplýva, že žalobca je dôchodca, t.j. krížikom je zaškrtnutá kolónka dôchodca.

Súd z fotokópie rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zo dňa 26. 11. 2012, č.: P/0355/01/2012 zistil, že pri posúdení obsahu zmluvy o úvere vrátane zmluvných podmienok odobratých pri výkone kontroly a to zmluvy o úvere č. 606101037, Slovenská obchodná inšpekcia nemala preukázaný spotrebiteľský charakter zmluvy, ktorej všeobecné podmienky boli predmetom kontroly a nie je možné vyvodiť zodpovednosť žalovaného ako účastníka konania za porušenie § 4 ods. 2 písm. b/ v nadväznosti na § 3 ods. 3 a § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 2 a/, b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Súd z fotokópie potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov zistil, že dňa 06. 12. 2011 za žalovaného prevzal od žalobcu sumu 196 Eur Milan Števoce.

Súd z fotokópie poštových poukážok zistil, že žalobca žalovanému uhradil 8-krát po 49 Eur, t.j. sumu 392 Eur.

Súd z fotokópie žalovaného o splatení úveru zistil, že žalobca uhradil v plnej výške úver dňa 07. 12. 2011.

Súd z fotokópie zápisnice Okresného súdu Martin, č.k. 10C/273/2012 zo dňa 30. 01. 2013 zistil, že v tomto konaní bol vypočutý ako svedok Dušan Bútora, ktorý uviedol, že v roku 2011, v apríli a v decembri,

pracoval pre žalovaného a uzatváral zmluvy o úvere, pričom žalovaného vyhľadávali len ľudia, ktorí boli vo finančnej tiesni. Súd predložil tabuľku, podľa ktorej sa postupovalo pri vyplňaní úverových zmlúv a boli žalovaným inštruovaní tak, na aký účel majú v jednotlivých kategóriách obyvateľstva vyplňať priamo v úverovej zmluve poskytnuté finančné prostriedky, teda kedy majú zaškrtnúť, že sa prostriedky používajú na výkon zamestnania, kedy na výkon povolania, podnikania alebo na iný účel. Z predloženého dokladu nevyplývalo, že ide o materiál žalovaného, avšak svedok uviedol, že je to interná tabuľka žalovaného, ktorá mu bola daná k dispozícii a na základe tejto tabuľky vyplňoval tlačivá zmlúv. Prevalilo sa niekoľko sporov, kde dôchodcovia namietali, že sa im uvádza ako účel úveru „povolanie“. Po tomto tento pokyn obchodná spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. stopla.

Súd z fotokópie rozhodnutia Sociálnej poisťovne zistil, že žalobcovi bol priznaný od 07. 03. 2005 predčasný starobný dôchodok.

Súd z rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zo dňa 27. 05. 2013 č.: SK/0755/99/2012, SK/0756/99/2012 zistil, že účastníkovi konania POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, pre porušenie zákazu nekalých obchodných praktík a to pri uzatváraní Zmlúv o úvere č. 601000074 zo dňa 20. 09. 2011 a č. 203800282 zo dňa 30. 06. 2011, postupoval v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, čím podstatne narušil ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe, čo malo za následok značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil. Zaškrtnutím políčka v zmluve majúceho svedčiť o poskytnutí úveru na výkon povolania spotrebiteľa bez reálneho stotožnenia povolania spotrebiteľa a zistenia aký konkrétny súvis s takýmto povolaním, či predmetom činnosti spotrebiteľa vôbec uzavretie príslušnej zmluvy má účastník konania ako poskytovateľ úveru nedodržiaval úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti zodpovedajúcu čestnej obchodnej praxi, či všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v tejto oblasti činnosti, keďže spotrebiteľ v čase podpisu zmluvy bol v invalidnom dôchodku a nejakú činnosť majúcu charakter zamestnania, povolania, či podnikania nevykonával, čím došlo k naplneniu znakov nekalej obchodnej praktiky a bola mu uložená pokuta.

Podľa § 3 ods. 1 O.z., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia § 39 O.z., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 O.z., ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 O.z., spotrebiteľskou zmluvou ja každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 O.z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia, primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 1, 2 O.z., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu 21. 12. 2010, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob

výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu 21. 12. 2010, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu 21. 12. 2010, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu 21. 12. 2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti, okrem iného podľa písm.:

a/ druh spotrebiteľského,

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť,

k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

y/ priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 11 ods. ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 21. 12. 2010, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1 a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty, podmienky alebo 1 konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesenie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi ustanovenými v čl. 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa čl. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/2009/ES z 11. 05. 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, za nekalé obchodné praktiky sa považujú najmä tie, ktoré:

a/ sú klamlivé v zmysle čl. 6 a 7, alebo

b/ sú agresívne v zmysle čl. 8 a 9.

Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/2009/ES z 11. 05. 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a preto je nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom vrátane celkového prevedenia uvádzať do omylu alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa a to aj keď je táto informácia vecne správna vo vzťahu k jednému alebo viacerým nasledujúcim prvkom, pričom v oboch prípadoch zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Tunajší súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca so žalovaným uzavreli dňa 21. 12. 2010 Zmluvu o úvere č. 609200132, na základe ktorej žalovaný žalobcovi poskytol úver vo výške 300 Eur, ktorý sa žalobca spoločne s poplatkom vo výške 288 Eur zaviazal splácať v 12 mesačných splátkach po 49 Eur počnúc dňom 18. 01. 2011. Z uzavretej zmluvy o úvere nevyplýva podľa akého zákona bola uzavretá a v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, pretože je tzv. formulárovou zmluvou vyhotovenou na predtlačí predloženej žalobcovi žalovaným a preto na daný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. podľa stavu ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko súd v konaní nemal preukázané, že žalovaný žalobcovi poskytol finančné prostriedky na výkon povolania. V čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, žalobca bol dôchodcom, pričom táto skutočnosť vyplýva aj zo žiadosti o poskytnutie úveru a v prípade, ak by bol úver poskytnutý žalobcovi na výkon povolania, bolo povinnosťou žalovaného zisťovať, či žalobca vykonával nejaké povolanie. Podľa výpovede svedkyne U. Š. mal žalobca v tomto konaní povinnosť predložiť doklad, ktorý žalovaný pri uzatváraní úverových zmlúv vyžadoval o tom, že v čase uzavretia zmluvy vykonával povolanie. V čase uzavretia zmluvy bol žalobca dôchodcom, čo preukazuje aj z rozhodnutie Sociálnej poisťovne a nevykonával nijakú činnosť majúcu charakter zamestnania, povolania, či podnikania pretože nebol ani evidovaný v registri poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového poistenia ako samostatne zárobkovo činná osoba, ani ako zamestnanec. Súd mal teda v konaní preukázané, že žalobca nevykonával ekonomickú činnosť, z ktorej by bol povinný platiť sociálne odvody a preto súd má za to, že žalovaný tým, že v zmluve o úvere označil krížikom kolónku účel poskytnutia úveru na výkon „povolania“, použil nekalú obchodnú praktiku spočívajúcu v tom, že žalovaný prostredníctvom obchodných zástupcov pôsobil na spotrebiteľa, teda žalobcu s cieľom dosiahnuť, aby sa ako účel úveru vyznačil účel úveru „na povolanie“, teda aby sa vyznačoval ako účel, ktorý nie je pravdivý, čo je v rozpore so Smernicou č. 2005/2009 ES z 11. 05. 2005 o nekalých obchodných praktikách voči spotrebiteľovi. Žalovaný mal povinnosť preveriť skutočnosti ako sú povolanie spotrebiteľa, súvis jeho povolania s uzavretím zmluvy, čo je nepochybne dôležitou skutočnosťou na rozhodnutie o tom, či daný úver spadá pod režim zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. Občianskeho zákonníka alebo pod režim Obchodného zákonníka, ktorého úprava je pre spotrebiteľa oveľa nepriaznivejšia ako ochrana poskytnutá zákonom o spotrebiteľských úveroch a Občianskym zákonníkom. Súd teda zastáva názor, že ak by žalovaný postupoval pri uzatváraní zmluvy o úvere s odbornou starostlivosťou, musel by prijať jednoznačný záver, že v prípade žiadateľa ide o spotrebiteľský vzťah a teda je nutné podriaďiť zmluvu o úvere právnomu režimu zákona o spotrebiteľských úveroch.

V danom prípade teda súd neakceptoval tvrdenia žalovaného a žalovaný žiadnym hodnoverným spôsobom v konaní nepreukázal, že finančné prostriedky boli žalobcovi poskytnuté na výkon povolania, pričom žalobca poskytnuté finančné prostriedky nepožadoval a podľa jeho vyjadrenia ani nepoužil na výkon povolania. Bezpečným preukázaním tejto skutočnosti nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy o poskytnutí úveru na „výkon povolania“, z ktorého nevyplýva aké bolo zamestnanie alebo povolanie žalobcu a žalovaný tak nesplnil svoju dôkaznú povinnosť. Uzavretá zmluva o úvere má písomnú formu, avšak chýbajú v nej obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu 21. 12. 2010 a to podľa písm. a/ druh spotrebiteľského úveru, podľa písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa písm. i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podľa písm. j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov, podľa písm. y/ priemernú hodnotu RPMN a preto v danom prípade v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 300 Eur a zároveň v zmluve o úvere bol dohodnutý aj príslušný poplatok vo výške 288 Eur, čiže poplatok mal predstavovať takmer 100 % z úveru a preto tento poplatok súd považuje za extrémny, až úžerný, pričom nie je bližšie špecifikovaný, čo je dôvodom absolútnej neplatnosti úveru. Poplatok vo výške 288 Eur k cene úveru 300 Eur je tak v hrubom nepomere k poskytnutému úveru. Keďže v danom prípade žalobca okrem úveru vo výške 300 Eur zaplatil žalovanému aj sumu 288 Eur ako poplatok, má súd za to, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré musí vydať a preto súd návrhu žalobcu v tejto časti vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 288 Eur.

Súd zároveň určil, že zmluvné dojednanie časti bodu 11. uvedené vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru týkajúce sa poplatku je neplatné, z dôvodu neprijateľnosti. Súd toto zmluvné dojednanie považuje za neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľovi je účtovaný poplatok bez toho, aby mu bolo poskytnuté protiplnenie a pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spočítavanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými neposkytuje spotrebiteľovi skutočné protiplnenie. Takéto úkony a služby dodávateľ vykonáva len vo svoj prospech, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Predložené Všeobecné podmienky nie sú podpísané žalobcom a sú písané drobným voľným okom nečitateľným písmom, čo vzbudzuje pochybnosti o tom, či bol žalobca s ich obsahom skutočne oboznámený. Použitie drobného písma nemá slúžiť k tomu, aby do nich neprehľadne, zložito formulovane a malým písmom boli skryté zmluvné podmienky, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa a takémuto konaniu dodávateľa nemožno poskytnúť právnu ochranu.

Vzhľadom k tomu, že žalobca zobral žalobu čiastočne späť pre zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 288 Eur, tunajší súd v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý v konaní úspešný nebol. Trovy konania žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 947,02 Eur za nasledujúce úkony:

- príprava a prevzatie 72,29 Eur
- vyjadrenie zo dňa 04. 02. 2014 72,29 Eur
- + 2 x režijný paušál po 8,04 Eur 16,08 Eur

- zastupovanie na nemeritórnom pojednávaní dňa 13. 01. 2015 18, 07 Eur

- zastupovanie na meritórnom pojednávaní dňa 10. 03. 2015 72,29 Eur
- a 21. 04. 2015 72,29 Eur
- + 3 x režijný paušál po 8,39 Eur 25,17 Eur

- účasť na pojednávaní dňa 10. 02. 2015 72,29 Eur
- + 1 x režijný paušál po 8,04 Eur 8,04 Eur
- + náhrada cestovného dňa 13. 01. 2015 z Lučenca do Banskej Bystrice a späť krátené o 1/2 pri počte km 168 základnej náhrady

za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 9,5 l, cena za liter paliva 1,290 Eur 25,666 Eur

+ náhrada cestovného dňa 10. 03. 2015 z Lučenca do Banskej Bystrice a späť pri počte km 168 základnej náhrady za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 7,0 l, cena z liter paliva 1,270 Eur 45,679 Eur

+ náhrada cestovného dňa 21. 04. 2015 z Lučenca do Banskej Bystrice a späť krátené o 1/2, pri počte km 168 základnej náhrady za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 5,3 l, cena za liter paliva 1,190 Eur 20,670 Eur

- náhrada za stratu času (§ 17 advokát. tarify) dňa 13. 01. 2015 cesta Lučenec - Banská Bystrica a späť krátené o 1/2 41,94 Eur

- náhrada za stratu času dňa 10. 03. 2015 cesta Lučenec - Banská Bystrica a späť 83,88 Eur

- náhrada za stratu času dňa 21. 04. 2015 cesta Lučenec - Banská Bystrica a späť krátené o 1/2 41,94 Eur

za každý deň pri počte začatých polhodín 6, náhrady za začatú polhodinu 13,98 Eur, čo spolu predstavuje sumu 447,60 Eur

+ 20 %-ná DPH 89,52 Eur

+ náhrada cestovného za deň 10. 02. 2015 Lučenec - Banská Bystrica a späť pri počte km 170 základnej náhrady za 1 km 0,183 Eur pri spotrebe litrov na 100 km 6,5 pri cene paliva za liter 1,12 Eur 43,486 Eur

+ náhrada cestovného za vykonanú cestu v tento deň 43,49 Eur

+ 20 %-ná DPH 8,70 Eur

+ náhrada za stratu času dňa 10. 02. 2015 Lučenec - Banská Bystrica a späť za 6 začatých polhodín pri náhrade za začatú polhodinu 13,98 Eur 83,88 Eur

+ 20 %-ná DPH 16,78 Eur.

Právny zástupca žalobcu trov právneho zastúpenia na cesty z Lučenca do Banskej Bystrice a späť vyúčtoval ako použitie osobného motorového vozidla Mitsubishi Outlander LC958CB pri spotrebe 9,5 l benzínu BA95 na 100 km, dňa 10. 03. 2015 bolo použité osobné motorové vozidlo VW Golf LC834AO, spotreba 7 litrov benzínu BA95 na 100 km, dňa 10. 02. 2015 bolo použité osobné motorové vozidlo Opel Vectra-C LC 096BK, spotreba 6,5 litrov benzínu BA95 na 100 km substitučne splnomocneného advokáta JUDr. Martina Landla a dňa 21. 04. 2015 bolo použité osobné motorové vozidlo Ford Galaxy LC117CL, spotreba 5,3 l motorovej nafty na 100 km. V danom prípade išlo o účelné využitie motorového vozidla. Cestovné a náhradu za stratu času, právny zástupca žalobcu uplatnil za deň 10. 03. 2015 a deň 10. 02. 2015 v plnej výške a za deň 13. 01. 2015 a 21. 04. 2015 len vo výške 1/2, keďže v daných termínoch sa zúčastnili v Banskej Bystrici ďalších pojednávaní.

Tunajší súd v danom prípade žalobcovi priznal takto uplatnené trov právneho zastúpenia, nakoľko boli vyčíslené v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. a to naj napriek tomu, že žalovaný nesúhlasil s náhradou trov právneho zastúpenia vzhľadom na vzdialenosť sídla advokátskej kancelárie do miesta pojednávania. Súd má za to, že žalobca si slobodne zvolil na zastupovanie advokáta so sídlom advokátskej kancelárie v Lučenci a tunajší súd voľbu advokáta z Lučenca pri vzdialenosti 80 km od sídla súdu nepovažoval za neprímeranú.

Súd zároveň zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 16,50 Eur na účet Slovenskej pošty a.s. vzhľadom k tomu, že žalobca je v zmysle § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku oslobodený a preto je v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. povinný zaplatiť poplatok žalovaný vzhľadom k tomu, že súd žalobe žalobcu vyhovel.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, v čom je rozhodnutie alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1/ a 2/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia na súd, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.